

Sigrd Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

III—KRIŽ

Kljub temu je bil notranje vznemirjen. Venomer je premišljal, ali ne bi obiskal Erlenda na Haugenu in prekladal besede, ki mu jih je bil rekel, ko sta se ločila — potem bi že videl, ali se da najti kakšen izhod, da bi uredil stvari med svakom in sestro svoje žene. Ampek delj kot do te misli Simon ni prišel.

Bil je prepričan, da nihče ne more opaziti, kako je nemiren. Živel je kot po navadi, gospodaril na dvoru in upravljal svoja posestva, bil dobre volje in popival s prijatelji, hodil na lov v gore, če je utegnil, razvajal otroke, kadar je bil doma, in med njim in ženo ni bilo nikdar neprijazne besede. Ljudje na dvoru so skoraj gotovo mislili, da sta si z Ramborgo dobra kot še nikoli, saj je bil njen značaj zdaj veliko bolj izravnani in umirjeni in tudi tistih napadov muhavosti in otročije jeze za prazen nič ni več imela. Na skrivaj pa se je Simon čutil v njeni bližini plašnega in negotovega — nič več ni mogel z njo tako ravnati, kot bi bila še napol otrok, ki ga dražiš in razvajaš. Nič več ni vedel, kakšen naj bi bil do nje.

Vrhu tega ni vedel, kaj naj reče, ko mu je nekega večera razodela, da spet pričakuje otroke.

"Menda tega nisi preveč vesel?" je nazadnje rekel in jo pobožal po roki.

"Ti pa gotovo si, kajne?" Ramborg se je privila k njemu, omahujoč med solzami in smehom, in ko jo je pritisnil k sebi, se je malo v zadregi zasmel.

"To pot bom pametnejša, Simon, ne bom se tako obnašala kot zadnjč. Samo pri meni moraš ostati — slišiš — in če vse tvoje svake in brate zvezane drugega za drugim odpeljejo pod vislice, me kljub temu ne smeš zapustiti!"

Simon se je žalostno zasmel:

"Kam pa naj grem, Ramborg — Geirmund, ta ubogi pohabljenec, se najbrž ne bo zapletel v nobeno veliko stvar — in ta je vendar edini izmed mojih svakov in sorodnikov, s katerim se še nisem sprl —"

"Oh —" Tudi Ramborg se je zasmejala, a pri tem so ji tekle solze po licih. "To sovraštvo med vami bo trajalo samo toliko časa, dokler oni ne bodo potrebovali pomoči in dokler se tebi ne bo zazdelo, da jih lahko podpreš. Saj te dobro poznam, Simon —"

Dva tedna kasneje je čisto nepričakovano prišel na dvor Gyrd Andresson. Vitez z Dyfrina je imel za spremstvo enega samega hlapca.

Pri pozdravu brata nista spregovorila mnogo besedi. Gospod Gyrd je namignil, da že toliko let ni videl sestre in svaka na Kruku, zato se mu je zahotelo, da bi se odpravil k njima in ju pozdravil; ker pa se mudi že v dolini, je dejala Sigrd, naj se vendar oglasi tudi na Formu. "Pa sem si mislil, brat, da gotovo ne boš več tako hud name, da bi naju s hlapcem ne sprejel do jutri pod svojo gostoljubno streho."

"Veš, da bom," je rekel Simon; stal je in gledal v tla, temno rdeč v obraz. "Lepo — Gyrd, da si vendar prišel."

Ko se je gost okrepčal, sta brata odšla na prosto. Žito je tu na prisojnih pobočjih ob reki že začelo rumeneti. Bilo je tako lepo vreme — spodaj se je

"Ali je po tvojem čisto nemogoče, da bi nekaj sorodnikov Erlenda Nikulaussona poskušilo spraviti ga s kraljem in mu spet pridobiti njegovo milost?"

"Jaz ne morem kdo ve kaj storiti," je dejal Gyrd Darre. "Tisti pa, Simon, ki bi v tej stvari lahko kaj dosegli, niso dobrih misli o njem. No, nič me ne mika, da bi ravno zdaj govoril o tem — Zame je bil nekoč pogumen, krasen človek, toda svojih naklepov, pravijo drugi, ni znal izpeljati. Sicer pa bi najrajši zdaj ne govoril o tem — vem, da zelo ceniš tega svojega svaka —"

Simon je sedel, strmeč nekam čez srebrno belo lesketanje v listnatih vrhovih na pobočju in blesteče se prelivanje reke. Ves začuden je pomislil — res, v marsikaterem oziru je brzkone res, kar pravi Gyrd.

"Sicer pa sva osorej z Erlendom sprta," je dejal. "Precej dolgo je že tega, odkar sva zadnjč govorila."

"Zdi se mi, Simon, da si z leti postal hudo prepirljiv," je rekel Gyrd in se malce zasmel.

"Ali ti nikdar ni prišlo na misel," je vprašal kmalu nato, "da bi se izselil iz tega kraja? Mi, kar nas je sorodnikov, bi lažje podpirali drug drugega, ako bi živeli bliže skupaj."

"Le kako si moreš kaj takega misliti? — Formo je moj dedni dvor —"

"Aasmund z Eikena je s svojim deležem na dvoru soudeležnik dedne pravice. In jaz vem, da ne bi imel nič zoper to, ako bi se med sorodniki zamenjala dedna pravica za dedno pravico — ni si tega še izbil iz glave, če bi poleg stavljenih pogojev mogel dobiti tvojo Arngjerdo za Grundeta —"

Simon je zmajal z glavo. "Rod moje babice je živel tukaj na dvoru še izza časov, ko

je bila dežela poganska. In tukaj, sem si mislil, naj Andres gospodarji za menoj. Mislim, da ne govoriš posebno pametno, brat — če praviš, naj zapustim Formo."

"No, to je druga stvar." Gyrd je lahko zardel. "Jaz sem le mislil — morda —. Na Raumarku imaš večidel svojih sorodnikov—in prijatelje iz mladih let — morda si misliš, da se boš tamkaj bolje počutil."

"Saj se tukaj dobro počutim." Tudi Simon je zardel. "Tukaj v tem kraju lahko pripravim fantu varno domačijo." Pogledal je Gyrd — na lepem, razoranem bratovem obrazu se je zrcalila zadrega. Gyrdovi lasje so bili malodane že beli, njegova postava pa je bila še prav tako vitka in okretna kot nekoč. Večkrat se je nemirno presedel — nekaj kamnov se je zvalilo s kupa in se po rebri navzdol zakotalilo v žitno polje.

"Ali bi mi rad ves grušč sprožil na njivo?" ga je z nalašč osornim glasom smeje se vprašal Simon. Gyrd je skočil pokonci, lahak in prožen, ter podal roko bratu, ki je precej težko vstajal.

Ko se je Simon spravil na noge, je za trenotek obdržal bratovo roko v svoji. Nato mu

je položil svojo na ramo. Gyrd je storil takisto. Tako sta brata počasi odšla, rahlo se opirajo drug drugemu na ramo, čez pobočje proti dvoru.

Zvečer sta sedela onkraj dvorišča v Saemundovi izbi — Simon je imel spati pri bratu. Večerno molitev sta že opravila, preden pa sta legla spat, sta hotela še izprazniti več piva.

"Benedictus tu in muliebris — mulieribus — ali še veš?" se je nenadoma zasmel Simon.

"Oh — koliko sem jih dobil po grbi, preden se je Sira Magnusu posrečilo, da mi je izgnal krive nauke moje babice —" Gyrd se je nasmehnil ob tem spominu. "Roko pa je že imel tako trdo kot sam hudič. Ali se spominjaš, brat, nekoč je sede privzdignil haljo in se začel praskati po mečih — tedaj si mi šepnil na uho, ako bi imel tako grda meča kot Magnus Ketilsson, bi tudi ti postal duhovnik in vedno hodil v dolgi suknji."

Simon se je nasmehnil — iznenada se mu je zazdelo, da vidi bratov deški obraz, ki bo zdaj zdaj počil od zadržanega smeha, z zaripljimi očmi, da se Bog usmili: bila sta takrat še majhna dečka in Sira Magnus je imel trdo roko, kadar je koga premlatil —

Posebno bistre glave Gyrd ni bil, ko sta bila otroka. In Simon ni imel Gyrd morda zato rad, ker je bil zdaj pameten mož. Toda Simonu je postajalo toplo okoli srca od prijazni in hvaležnosti do brata, ko je tako sedel pred njim — za sleherni dan njunega skoraj že 40-letnega bratovstva, kajti Gyrd je bil najzvestejša, najzanesljivejša duša na svetu.

Da se je poravnal z bratom Gyrdom, je Simon tako občutil, kot bi vsaj z eno nogo stopil na trdna tla. Saj je bilo doslej njegovo življenje že dolgo časa neznanstvo narobe in zmedenost.

Kar toplo ga je prešinilo, kadar je pomislil na Gyrd, ki je

(Dalje prihodnjilj)

American Legion Club
LETNI SVETOVNI
šampion
RODEO
z
GENE AUTRY
osebno
10 večerov in dve nedelji
od 18. do 27. aprila
CENA VSTOPNICAM
75c \$1.15, \$1.65, \$2.00
ARENA

RAZPIS SLUŽBE
Razpisana je služba oskrbnika za dom Zapadnih Slovencev. Zglasite se pri tajniku Doma na 6818 Denison Ave. Delničarji imajo prednost.

WISHING YOU ALL A
HAPPY EASTER
THE ARROW RULING & BINDING COMPANY
LARGEST PAPER RULING HOUSE IN CLEVELAND
118 St. Clair Avenue

NAZNAILO IN ZAHVALA
V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebridko vest, da je naš preljubljeni in nikdar pozabljeni soprog in oče

Joseph Schiltz
ki je previden s svetimi zakramenti dne 11. marca 1941 po dolgi bolezni v bolnišnici izdihnil svojo blago dušo in zatisnil svoje trudne oči, v starosti 71 let. Dneva je bil iz Nemške vasi pri Ribnici. Po opravljenem zadušnici v cerkvi sv. Vida smo ga položili k večnemu počitku dne 14. marca, 1941 na Calvary pokopališču.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom prisrčno zahvalimo monsignor Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za spremstvo iz Frank Zakrajšek pogrebne kapele v Clevelandu in na pokopališče, za opravljeno sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede in za ganljiv tolažilni govor v cerkvi.

Iskreno se želimo zahvaliti vsem, ki so ga obiskovali v bolezni, nam bili v tolažbo in pomoč na en ali drugi in drugi v teh žalostnih in težkih dnevih.

Enako tudi lepa hvala vsem, ki so ga prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti, se udeležili svete maše ter ga spremili k večnemu počitku.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so v bližnjem spomin pokojnemu okrasili krsto s krasnimi venčaji: sicer: Družina Hrovat, družina Somrak, Brusa, Mr. dio, Mr. in Mrs. Louis Oblak, družina Maver, Mr. in Mrs. Emil Bukovec, družina Smerkar, družina Latic, Mrs. Earl Foster and Marguerite, Richman, Mrs. Shop No. 3, Cleveland Saw Employees, Rose Buch, John Znidarsic, družina Ursic iz Pueblo, Colo., Mrs. Mary Skiljan, Boys from E. 58th St., društvo sv. V. da, št. 25 KSKJ.

Naša prisrčna zahvala naj velja tudi vsem, ki so darovali za svete maše za mirni pokoj blage duše, kakor tudi vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno pri pogrebu. Enako tudi iskrena hvala vsem, ki so poslali sožalna pisma, karte ali telegrame.

Iskreno zahvalo želimo izreči članom društva sv. Vida, št. 25 KSKJ za udeležbo pri pogrebu, posebno pa članom, ki so nosili krsto ter ga spremili in položili k večnemu počitku. Ravno tako tudi uradnikom, ki so vse točno uredili za hitro izplačilo posmrtnine.

Lepo se želimo zahvaliti pogrebni zavodu Zakrajšek Funeral Home za prijazno postrežbo in za lepo uredjen pogreb.

Predragi in nikdar pozabljeni soprog in oče, ki si se moral za vedno ločiti od nas, močno potrni naš Tvojo veliko izgubo pošiljamo molitve k Bogu, da naj Ti bo dober plačnik in naj Ti sedaj podeli večni mir v zasluženem počitku in večna luč naj Ti sveti.

Žalujoci ostali:
ELIZABETH SCHILTZ, soproga,
JOSEPH, FRANK, WILLIAM in BERNARD, sinovi,
ALICE, poročena SOMRAK; ELIZABETH, poročena na FOSTER, hčeri, in številno drugih sorodnikov.
Cleveland, O., 11. aprila, 1941.

Mi dajemo Eagle znamke

The May Company's

Fashion Basement

IZBRANA MODA ZA VELIKONOČ

Velika izbera

LEPIH NOVIH VZORCEV

VELIKONOČNIH SUKENJ

• Smart Twills
• Soft Fleeces
• Gay Tweeds

13.94

Boste gotovo našli vzorec, ki ste ga nemeravali kupiti... v naši veliki izbiri lepih velikonočnih sukenj! "Fitted styles, box coats, military models, polo-types." V lepih svetlih barvah... kakor tudi v črni in modri. Mere 12 do 20, 38 do 46 in 35 do 47 za dekleta in ženske.

Nove
Velikonočne "Suits" ali suknje

"Box, military, fitted and polo-type" suk-nje! Tudi "moški kroj" ali "dressmaker suits." Najnovejše blago in barve! Mere za suknje 12 do 20, 38 do 46, 35 do 47. Mere za suits 12 do 20.

9.88

The May Co. Basement

THE MAY CO'S BASEMENT

